

Драган Јурчак

Месни одбор Српске радикалне странке Железничко насеље је за одборника Скупштине општине Суботица у другој изборној јединици кандидовала г. **Драгана Јурчака**, најузорнијег међу узорнима, председника ове Месне организације, младог и енергичног човека, примерног домаћина, супруга и оца троје мале деце, познатог приватника (власник ПП „ТД Комерц“), у сваком случају човека који је искрено заинтересован да се у овом насељу квалитетније живи.

Поштоване комшије,

Знам да имате мишљење како се и Вас неко сети само кад је у току предизорна кампања. Онда су Вам новине које читате, радио који слушате, ТВ који гледате и наравно поштански сандучићи пуни лепих жеља, а после све се то заборави и опет све по старом. У праву сте, али ипак само делимично. Ово су први избори у којима активно учествујем и то као кандидат једне од најјачих (ако не и најјаче странке у СРЈ) и жеља ми је да схватите да делим Ваше проблеме на сваком кораку.

Прво и оно што је најважније је то да Вас позovem да неизоставно у што већем броју изађете на изборе и да на тај начин узмете активно учешће у одлучивању о заједничкој нам судбини, јер, увек постоји могућност да неко Ваш глас злоупотреби и ничим заслужено претвори у своју победу, да би Вам се на крају још и цинично захваљивали на поверењу. Овде у првом реду мислим на младе, који су безразложно неактивни, а опет су они ти о чијој судбини се највише одлучује. Као млад човек то сам схватио и на овај начин покушавам да утичем на заједничку нам сутрашњицу.

Довољно је да се осврнете и да видите да Ваши представници за Вас нису ништа урадили, не само у периоду последњих четири године него и дуже. Прича да се нема пара за асфалтирање улица, за градњу водовода или канализације једноставно није истинита. Погледајте пример Општине Земун где српски радикали домаћински и поштено воде бригу о основним људским потребама. Иначе за илустрацију је да је Општина Земун мања од Суботице и пропорционално мање новца има на располага-

њу, али тамо нема финансијских афера, подела пословних простора по рођачко-пословним линијама и свакојаким других мутних послова о којима ми и немамо појма да се раде нама иза леђа и са нашим новцем.

Оно што Вас и мене највише тишти је свакако комунална небрига локалне власти према овом делу града. Кренимо од улица Јована Микића и 51. дивизије које су свакако уз главну улицу, Мајшански пут, најфреквентније и најважније. Пут Јована Микића је какав-такав до Мајшанског моста, али део од моста је у јако лошем стању и као проблем постоји дуги низ година. Рупа на рупи представљају изузетно велику опасност како за возаче тако и за пешаке, који ни немају обезбеђен тротоар. Реше-

Улица Јована Микића: снимак у 18,30 часова ПЕРЕ ПОДНЕ ЈЕ МНОГО ГОРЕ

ње би било да се та улица претвори у једносмерну до угла са Косовском улицом (пружни прелаз). Део од улице Милутина Ускоковића (такозвани Чордашки пут) захтева хитно асфалтирање јер огroman део становника станује у том, севернијем делу насеља.

Улица 51. дивизије од укрштања са улицом Милутина Ускоковића до Јована Микића је такође неасфалтиран и захтева исто тако хитно решавање тог проблема. Тиме би било решено и питање растерећења главног, Мајшанског пута. Дошло би до бољег повезивања МЗ Мали Радановац, Кертварош и Граничар са центром града и Келебијом, као и до растерећења саобраћаја на Е-5 путу.

На тај начин би се створила и могућност отварања нове аутобуске линије, која би, преко улице Партизанских база, 51. дивизије, Јована Микића, Косовске улице до Хале спортова и надаље све до Александра или Малог Бајмока, растерећене би биле постојеће аутобуске линије и омогућило би се великом делу становништва да користи тај вид јавног превоза. Проста рачуница би показала да у делу града око ове могуће аутобуске линије живи велики број грађана који до сада нису користили услуге „Суботица транс“ из простог разлога што постојеће линије не испуњавају њихове захтеве.

Списак неасвалтираних улица, на жалост, овим није исцрпљен. Можемо редом да их набрајамо: Тимочка, Крушевачка, Вардарска, Румска, Госпићка, Учитељска, Тиквешка, Невесињска, Бориса Крајгера, Олимпијска, Лујзе Блаха, Симе Шолаје, Хајдук Станка, Гоце Делчева, и многе, многе друге.

Зар није срамота да на прагу 21. века, на само десетак минута од самог центра града, имамо толико много неасвалтираних улица на тако малом простору? Не желим да обећавам као и други да ће мојом победом све

то да буде решено, али ми је свакако циљ да се списак скрати.

Свака киша те делове насеља практично парализује и мора да се каже да је проблем у лошој канализационој мрежи у насељу.

Да се вратим на проблем везан за саобраћај и саобраћајну сигнализацију. Слажем се да има неодговорних људи који уништавају знакове, али да ли је то оправдање локалној самоуправи да не реши питање постављања саобраћајних знакова, барем на деоницама око школе и око пословног центра, где је фреквенција ђака највећа. Постављање препрека на путу („лежећих полицајаца“) у улици Титуса Дуговића би решио проблем везан за сигурнији одлазак и

повратак деце из школе. Имамо ми и semaфор пред школом који, ето, не ради а неопходно је да буде у функцији.

Требала би свакако да се изгради и бицикличка стаза на деоници од пословног центра до Мајшанског моста, на десној страни гледано према граду.

Неосветљене улице су заштитни знак овог насеља, као да смо у деветнаестом веку и захтевају хитно решавање проблема постављања нове и одржавања постојеће расвете.

Моја деца иду у обданиште, значи да ће следећих дванаестак година проводити време у школском дворишту. Као и Ви и ја сам лично заинтересован да то двориште добије прописну ограду, јер постојећа је на пар места оштећена и представља опасност за саму децу. Игралиште је у лошем стању и мора да буде реновирано и проширено за још неколико клацкалица, љуљашки и другим маштовитим садржајима за игру и развој моторике код деце. Фудбалско игралиште је све само не игралиште. Путем донација, ако већ за то нема пара, изнова изградити и проширити постојеће са још једним тереном за кошарку и одбојку. Такође се мора асвалтирати прилаз обданишту да родитељи са својом децом не морају да пролазе кроз блато. Шахтови, који су стварно велика опасност за нашу децу, морају да буду затворени и обезбеђени.

Постоји преlep парк у том истом дворишту који само треба одржавати и повремено организовати акције садње младог дрвећа и шибља, поставити клупе и обновити расвету.

И најважније везано за тај

парк је чишћење дивље депоније, а градњом оgrade око целог дворишта (посебно у делу према улици Влада Буковца) било би онемогућено даље несавесно одлагање смећа.

За све то треба само мало воље и искрене жеље и могли би да се поносимо да имамо парк у сред насеља на којем безбрижно можемо да пустимо децу да се играју без бојазни да ће нешто да им се деси.

Улица Јована Микића (Чордашки пут)
КАДА ПАДНЕ КИША НИЈЕ ОВАКО ИДИЛИЧНО

Следеће за чега се залажем је свакако отварање амбуланте у насељу, најпре размишљајући о старијим комшијама којима одлазак до диспанзера или чак на Граничар представља

Улица 51. Дивизије
НА ПЕТ МИНУТА ОД ЦЕНТРА, КИША И СНЕГ ОВАЈ КРАЈ ПАРАЛИЗУЈУ

скоро нерешив проблем.

И оно што желим да буде навика наших представника је свакако сучавање са својим бирачима. Питање је кад сте, или да ли сте уопште, икад

видели Вашег одборника. Ја први нисам.

Да ли је он икад код неког од Вас навратио и питао Вас шта су проблеми који Вас окружују а који могу да буду решени ако постоји и мало добре воље.

Оно што могу да обећам а то је да ћу свакако организовати сусрете са Вама, поштованим комшијама, једанпут месечно, а по потреби и недељно, у канцеларији Месне заједнице и верујте да на тај начин неће бити могуће да не знам шта су проблеми који Вас тиште.

Како са породицом живим на углу две асвалтиране улице, решено ми је питање водовода и канализације, телефона и кабловске телевизије и требао бих да се сматрам задовољним, али није тако. Важно ми је комплетно окружење у којем живим и сматрам да ћу на указано поверење одговорити решавањем Ваших проблема.

На крају желим да нагласим да и ако сам из мешовитог брака, отац ми је Буњевац а мајка Српкиња, и ако сам у истом таквом браку, супруга ми је Мађарица, приступио сам Српској радикалној странци сматрајући, што се и потврдило, као искрени патриота, као човек који говори делима а не слатким речима, да једино Српска радикална странка искрено жели и може овом граду, овом народу и држави да понуди сигурнију и извеснију будућност.

Зато Вас позивам да својим изласком на бирачко место 24. септембра, својим гласом па и својим приступањем нашој и Вашој Странци активно одлучујете о својој будућности и да не дозволите да у Ваше име о њој одлучују неодговорни људи.

Ваши, Драган Јурчак

Tisztelt Bizottság,

azzal a szándékkal jelentkezem Önöknél, hogy jobban megismertessem a Szerb Radikális Párt munkájával, és eloszlassam azokat a tévhiteket, amelyeket egyes újságok keltenek rólunk, illetve hogy körvonalazzam szerepemet ebben a kampányban.

Pártunk fő politikai célja a demokráciáért való küzdelem, a törvény tisztelete, minden polgárunk életfeltételeinek a javítása (és nemcsak azok szűk rétegéé, akik az uralkodói körök köré csoportosulnak), valamint a szerb nemzeti kérdés megoldása.

A zemuni községben való vezetői tevékenységünk ideje alatt bebizonyítottuk, hogy számunkra nem léteznek jó és rossz választópolgárok, jó és rossz városrészek, hanem csakis polgárok, akik számára ez a hatalom jobb életfeltételeket teremt, nem pedig egy fajta "magasabb" politikával foglalkozik, illetve olyan dolgokkal, amelyek nem tartoznak az illetékességébe.

A zemuni becsületes városvezetés példájától eltérően létezik a rossz városvezetésnek a példája is, méghozzá éppen itt Szabadkán.

A nemzeti kisebbségek sértettségének a perfid játéka mögött azoknak a lekicsinylése rejlik, akik bizalmukat éppen ezeknek a politikusoknak ajándékozták.

Vajon tudják-e, mibe került valamennyiünk számára ez az említett aggodás? Az üzlethelyiségek elosztásának Önök számára is ismert módjára hivatkozhatunk a részletek feltárása nélkül, és arra, hogy az új autótut lokációjában milyen bagatell árak keringenek, miként szerveznek árveréseket szűk körök részére, hogyan építenek házakat és nyaralókat a művelődési otthonok építésére szánt pénzekből, hogyan utazgatnak a világban a mi költségünkre, és mindennek

tetejében miként síránkoznak a fennebb emlegetett nemzeti sértettségéről.

Egyben megegyezhetünk: valamennyien sértettek vagyunk. Persze fel kell tennünk a kérdést: ki által? Íme a válasz: azok által, akik miatt gyermekeink fagyoskodnak télen az óvodában, akik nem viselnek gondot az utcák megvilágításáról, és akiket az sem érdekel, hogy vajon rendelkezünk-e vízzel legfontosabb életfunkcióink ellátásához. Akiket végül egyáltalán nem érdekel, hogy mi valójában hogyan is élünk.

A községi elnök igen gyakran átsuhan környékünkön szép autójával, és alig hisszük, hogy a besötétített ablakok mögül ne lássa, miként is élünk mi valójában itt pár percre a városközponttól; mintha a világ végén lennénk.

A Szerb Radikális Pártnak a hatalomra kerüléséről szóló ijesztgető mesék is arról tanúskodnak, hogy sokan igazi konkurrenciát éppen ebben a pártban látnak, mert jól tudják, hogy feltétlenül rendet teremtünk a közhivatalokban; hogy megkadályozzuk a nép további fosztogatását különböző adókon és járulékokon keresztül; hogy végül is megmutatjuk: a hatalom jó értelemben csupán egyszerű emberekből álló szervíz, amelynek feladata, hogy a polgárok szolgálatára legyen, nem pedig fordítva.

Sok polgártársunk igen jól tudta mindezt pártunról, és társult is hozzánk, szem előtt tartva, hogy mi valóban úgy cselekszünk, miként mondjuk. Ezt igazolja az az adat is, hogy pártunk minden negyedik tagja magyar vagy bunyevác nemzetiségű Szabadkán.

Hogy a fentiek ne tűnhessenek üres mesének, hadd említsük meg, hogy aktivistáink, tisztségviselőink és a helyi meg tartományi képviselőjelölteink közül sokan magyarok vagy bunyevácok, amire egyébként igen büszkék vagyunk. Sikerességünk egyedüli mércéjének a munkát és tisztességet tartjuk.

Megjegyzem: magam is bunyevác apától és szerb anyától származom,

feleségem magyar, gyermekeim pedig olyanok, mint a legtöbb gyermek ebben a városban — vegyes házasságból származó utódok..

Az Önök és a saját gyermekeim jövőjéről töprengve nem gondolhatok aggodalom nélkül arra, hogy községünkben a jelenlegi hatalom a helyén marad, megragadva a kényelmes fotelekben, meleg irodákban, fényűző autókön utazgatva, nagy utakat téve meg a világban, és nyaralgtatva olyan csodálatos helyeken, amilyeneket mi csak elképzelni tudunk.

Vajon az ilyenek és hozzájuk hasonlók mondhatják-e, hogy sértettek és nem tudják, miként keljenek át a megvilágított sáros utcán, és otthon még víz sem várja őket?

Nem szeretném ígérni, hogy ha a Szerb Radikális Pártra, illetve rám szavaznak, akkor egy napon belül minden megoldódik, mert az egyszerűen lehetetlen. A jelenlegi községi hatalom annyit ártott már ennek a városnak, annyira kifosztotta; a községi képviselők pedig ha mással nem is, de a hallgatásukkal mindezt lehetővé tették.

Gondolkodjanak el róla, vajon mikor látták a képviselőt, aki most Önöket képviseli, hogy a Vasutas Település lakosainak érdekeiért küzdene? Településünk napról napra elhanyagoltabb — az a környék, amelyen gyermekeink felnőnek..

Ez a jelenünk. De vajon ilyen jövőt is akarunk? Elsőként én mondom ki: nem! Hiszem, Önök is hasonlóképpen gondolják.

Gondolkodjanak el minderről, és ne úgy szavazzanak, ahogyan mások mondják Önöknek, hanem úgy, ahogyan a saját meggyőződésük diktálja! Legyenek becsületesek saját magukkal szemben! Saját maguk döntsenek saját sorsukról!

Ha rám esik a választásuk, mindent megteszek érte, hogy semmiképpen el ne játsszam a bizalmukat!

Az Önök

Dragan Jurčakja

Osnivач и издавач: др Војислав Шешел Главни и одговорни уредник: Синиша Аксентијевић
 Број уредила редакција Општинског одбора СРС Суботица: Зоран Вељановић (уредник), Владимир Антић, Вера Адић, Божидар Вујић,
 Тереза Гулд, Гојко Радић, Миодраг Радојчин, Драган Товаришић,
 Предраг В. Шаровић (технички уредник) Мирослав Андријевић (фотографија), Марија Бала (секретар реакције)
 Редакција прима пошту на адресу Трг Лазара Нешића 1/Х, соба 124, телефон: 024/551-928
 Новине „Велика Србија” уписане су у Регистар јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104. од 5. јуна 1991. године
 Штампана: „Yugo-Grafika” Суботица Тираж: 2.500 примерака